

IX

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΣΤΥΦΙΛΟΥ ΚΛΗΡΟΥ

‘Υπόθεσις

‘Αστύφιλος καὶ ὁ λέγων τὸν λόγον ἀδελφοὶ ὅμομήτριοι· τελευτήσαντος δὲ τοῦ Ἀστυφίλου διαθήκας προήνεγκε Κλέων τις, ἀνεψιός δὲ αὐτοῦ, φάσκων αὐτὰς γενέσθαι εἰς τὸν υἱὸν ἔαυτοῦ. ‘Ο δὲ ἀδελφὸς τοῦ Ἀστυφίλου κατηγορεῖ τῶν διαθηκῶν ὡς πλαστῶν. ‘Η στάσις στοχασμός.

5

1 ‘Αδελφὸς μοι ἦν ὅμομήτριος, δὲ ἄνδρες, ‘Αστύφιλος, οὗτος ἐστιν ὁ κλῆρος· ἀποδημήσας οὖν μετὰ τῶν εἰς Μυτιλήνην στρατιωτῶν ἐτελεύτησε. Πειράσομαι δὲ νῦν ἐπιδεῖξαι διπερ ἀντώμοσα, ὃς οὕτε ἐποιήσατο ἐκεῖνος νῦν ἔαυτῷ, οὕτ’ ἔδωκε τὰ ἔαυτοῦ, οὕτε διαθήκας κατέλιπεν, οὕτε προσήκει ἔχειν τὰ Ἀστυφίλου οὐδενὶ ἄλλῳ ἢ ἔμοι. 2 ‘Εστι γάρ [δ] Κλέων οὗτοσι ἀνεψιός Ἀστυφίλῳ πρὸς πατρός, δὲ νῦν ὁ τούτου, δν εἰσποιεῖ ἐκείνῳ, ἀνεψιαδοῦς. Εἰσποίητος δὲ ἦν ὁ πατήρ ὁ Κλέωνος εἰς ἄλλον οἶκον καὶ οὗτοι ἔτι εἰσὶν ἐν ἐκείνῳ τῷ οἴκῳ, ὃστε γένει μὲν διὰ τὸν νόμον οὐδὲν προσήκουσιν Ἀστυφίλῳ. ‘Επειδὴ δὲ κατὰ ταῦτα οὐκ ἦν ἀμφισβήτησις, διαθήκας, δὲ ἄνδρες, ψευδεῖς — ὃς ἔγὼ οἶμαι ἐπιδεῖξειν — κατεσκεύασαν <καὶ> ζητοῦσιν ἀποστε-